

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/233/2015
Identifikačné číslo spisu: 1614203532
Dátum vydania rozhodnutia: 29.09.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Janka Cisárová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1614203532.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ P., bývajúceho v B., 2/ A., bývajúcej v B., 3/ J., bývajúceho v B., 4/ T. bývajúcej v B. 5/ H., bývajúcej v B. 6/ F., bývajúceho v B., 7/ L., bývajúcej v B., 8/ P. bývajúceho v B., 9/ X. bývajúceho v B., 10/ P., bývajúceho v B. a 11/ P., bývajúcej v B., všetkých zastúpených JUDr. Miroslavom Kučerom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Krajinská 30, proti žalovaným 1/ V. a 2/ M., obom bývajúcim v B., zastúpeným JUDr. Karolom Žirkom, advokátom, so sídlom v Turčianskych Tepliciach, SNP 514/122, o vydržanie práva prechodu cez pozemok, vedenom na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 5 C 186/2014, o dovolaní žalovaných proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 19. júna 2014 sp. zn. 6 Co 366/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (odvolací súd) uznesením z 19. júna 2014 sp. zn. 6 Co 366/2014 odmietol ako oneskorené odvolanie žalovaných proti uzneseniu Okresného súdu Malacky z 15. apríla 2014 č. k. 5 C 186/2014-57 o predbežnom opatrení, ktorým bolo nariadené žalovaným až do právoplatného skončenia sporu umožniť žalobcom prechod cez nehnuteľnosti žalovaných na nehnuteľnosti žalobcov špecifikované vo výroku tohto rozhodnutia.

2. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podali žalovaní dovolanie, ktoré odôvodnili s poukazom na ustanovenia § 237 písm. a/, d/, f/ a g/ O.s.p. Namietali, že odvolací súd im odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f O.s.p.), nakoľko rozhodol o odmietnutí odvolania bez toho, aby vzal do úvahy právo účastníkov podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia neúplného uznesenia súdu prvej inštancie, ktoré neobsahovalo poučenie o mieste podania odvolania. Vadu v zmysle § 237 písm. d/ videli v tom, že odvolací súd neposkytol súdnu ochranu prv začatému súdному konaniu sp. zn. 6 C 187/2014, ktoré súd prvej inštancie začal v rovnakej veci s rovnakými účastníkmi 26. marca 2014 o 13:51:20 hod. V súvislosti s vadou v zmysle § 237 písm. g/ uviedli, že odvolací súd neprihliadol na to, že uznesenie súdu prvej inštancie bolo vydané nepríslušným sudcom, ktorý nebol vybratý náhodným výberom, keďže došlo k obídenu ustanovení § 51 ods. 1 a 7 zákona č. 754/2004 Z.z. Z týchto dôvodov

dovolatelia žiadali napadnuté uznesenie odvolacieho súdu ako aj súdu prvej inštancie zrušiť a konanie zastaviť.

3. Žalobcovia sa k dovolaniu písomne nevyjadрили.

4. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C.s.p. (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 C.s.p.)] po zistení, že dovolanie bolo podané včas oprávnenými subjektmi, zastúpenými advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C.s.p., skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, či je dovolanie žalovaných procesne prípustné.

6. V danom prípade bolo dovolanie podané 18. augusta 2014. Vychádzajúc z ustanovení § 470 ods. 1, 2 C.s.p., s prihliadnutím na základné princípy obsiahnuté v čl. 2 ods. 1, 2 a čl. 3 ods. 1 C.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky posudzoval podmienky prípustnosti dovolania podľa právneho stavu účinného ku dňu podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

7. Dovolanie žalovaných, keďže smeruje proti uzneseniu o predbežnom opatrení, proti akému uzneseniu O.s.p. účinný do 30. júna 2016 dovolanie nepripúšťal (§ 239 ods. 3), bolo by prípustné iba vtedy, ak by konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, malo niektorú z väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Takú vadu konania ale dovolací súd nezistil.

8. Dovolatelia namietali, že im odvolací súd odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), pretože ich včas podané odvolanie odmietol ako oneskorené. V tejto spojitosti zdôrazňovali, že mali právo podať odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie v lehote troch mesiacov od jeho doručenia, nakoľko toto rozhodnutie neobsahovalo poučenie o mieste podania odvolania.

9. Pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím je aj uznesenie, ktorým odvolací súd nesprávne odmietne odvolanie ako oneskorene podané (R 23/1994).

10. Podľa § 204 ods. 1 O.s.p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

11. Podľa § 204 ods. 2 O.s.p. odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty podľa odseku 1 preto, že sa odvolateľ spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia.

12. Podľa § 57 ods. 3 O.s.p., lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

13. V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že uznesenie odvolacieho súdu bolo žalovanému 1/ doručené 19. mája 2014 a žalovanej 2/ 9. mája 2014. Ako správne uviedol odvolací súd, žalovanému 1/ začala plynúť zákonná 15-dňová lehota na podanie odvolania 20. mája 2014 a uplynula 3. júna 2014,

ktorý pripadol na utorok. Žalovanej 2/ začala plynúť táto lehota 10. mája 2014 a keďže jej pätnásty deň pripadol na sobotu 24. mája 2014, posledným dňom lehoty bol napokon až najbližší pracovný deň, teda pondelok 26. mája 2014. Pokiaľ žalovaní namietali, že mali právo podať odvolanie v lehote 3 mesiacov od doručenia rozhodnutia a to kvôli absencii poučenia o mieste podania odvolania, dovolací súd sa s týmto ich názorom nestotožňuje. V prvom rade je treba zdôrazniť, že súd prvej inštancie v predmetnom uznesení poučil žalovaných nielen o lehote na podanie odvolania a jeho náležitostiach podľa § 205 ods. 1 a 2 O.s.p., ale aj o mieste podania odvolania (porovnaj č. l. 58 spisu). Aj keby však poučenie o mieste podania odvolania v uznesení súdu prvej inštancie absentovalo, nezakladalo by to právo žalovaných na podanie odvolania v trojmesačnej lehote od doručenia rozhodnutia. Žalovaní totiž vôbec nereflektujú, že O.s.p. v § 204 ods. 2 druhej vete tento následok výslovne spája len s nepoučením o lehote na podanie odvolania a tiež s nesprávnym poučením o tom, že odvolanie nie je prípustné. Vychádzajúc z uvedeného a zároveň zohľadňujúc, že žalovaní v preskúmvanej veci odovzdali odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie na poštovú prepravu až 4. júna 2014 (porovnaj obálku na č. l. 76 spisu), teda po uplynutí zákonom stanovenej odvolacej lehoty, možno uzavrieť, že dovolací súd správne rozhodol, keď za daného stavu odvolanie žalovaných ako oneskorené odmietol. V tejto spojitosti preto nemohla byť žalovaným odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

14. Uznesenie odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania žalovaných pre jeho oneskorenosť je svojou povahou výlučne procesným rozhodnutím; v takom prípade dovolací súd nemohol (nesmel) vecne prejednať odvolanie žalovaných, t. j. ani sa zaoberať ich odvolacími námietkami týkajúcimi sa nedostatku právomoci súdu, existencie prekážky už skôr začatého konania a nesprávneho obsadenia súdu. Uvedené by mohol dovolací súd skúmať jedine v tom prípade, že by odvolanie bolo podané včas, čo však v danom prípade splnené nebolo. Na výsledok konania o dovolaní v tejto veci nemôže mať potom vplyv, či súd prvej inštancie otázky právomoci a prekážky litispendencie posúdil správne alebo nesprávne, prípadne či vo veci na súde prvej inštancie rozhodol zákonný sudca; so zreteľom na nemožnosť preskúmania týchto otázok v predmetnom odvolacom konaní nie je možné, aby sa takýmto skúmaním zaoberal dovolací súd. Neobstojí preto ani v dovolaní namietaná existencia vád konania podľa § 237 písm. a/, d/ a g/ O.s.p.

15. Vzhľadom na to, že prípustnosť v danej veci podaného dovolania nevyplýva z ustanovení § 239 O.s.p. a vady konania podľa § 237 O.s.p. v dovolacom konaní nevyšli najavo, Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol dovolanie žalovaných ako procesne neprípustné (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

16. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.